

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 2126 — ΤΟ ΦΥΛΑΚΟΝ ΑΡΙΘΜ. 30 — ΑΙΘΡΟΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΟ: Λεωφόρος Γεωργίου του Α'.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΝ ΣΟΥ ΚΡΙΝΟΜΕΝ, ΑΡΧΗΓΕ. ΚΑΙ ΒΕΛΟΜΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΟΠΟΤΑΝ ΘΕΛΗΣΗΣ ΕΣΥ, ΔΟΣΕ ΜΑΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ

ΜΕΤΕΚΚΛΟΓΙΚΟΝ

«Συνταγματικήν Μοναρχίαν ή Κοινοβουλευτικήν Δημοκρατίαν.»

Είπε τὸ ερώτημα καὶ ἐπὶ οὐκ εἶπε τὸν Μυτιληναῖον Δαδ. Καί εἶπε γενοὺς ἀγαμμοβήτητον. Ὁ Δαδὸς τῆς Μυτιλήνης καὶ οἱ ἀδελφοὶ πρόσφυγες θὰ ἀπαντοῦσαν μὲ μίαν φωνήν: «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ! ΖΗΤΩ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!» Διότι ἅλη ἡ Μυτιλήνη, ὁλόκληρος ἡ Δέσφος φλέγονται ἀνεκάνθη ἀπὸ δημοκρατικὸν αἰσθημα.

Καὶ ὅμως! Ἡ Ἐπιτροπὴ ποῦ ὄργανώσεν τὸ σημερινὸν συλλλητήριο ἀπέφυγε νὰ θέσῃ ἐνώπιον τοῦ Δαδὸς τὸ κεφαλαῖον αὐτὸ ερώτημα.

Καὶ ἀντ' αὐτοῦ τὸν καλεῖ νὰ ἀδικηθῇ τὴν γνώμην ταῦ ἐπὶ τοῦ πολιτικικοῦ ζητήματος, ἔστω ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐνεργηθῇ δημοψήφισμα πρὸς τὸν ἐκλογικὸν ἰσὺν. Καὶ τοῦτο χωρὶς διόλου νὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης ἀπαιτήσεως· δίχως νὰ γνωσθῇ εἰς τὸν Δαδὸν ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ ὁ Φιλελευθερὸς Τύπος οὐσώσως—χωρὶς καμμίαν ἐξαιρέσειν—καὶ ἡ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις καὶ ὁ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ἔχουν ἀντιθετὸν γνώμην.

Ἄλλ' ὅχι. ὁ Ἐλευθερὸς Λόγος δημοκρατικὸς ἐκ πεποιθήσεως ἀνεκάνθη καὶ προτοῦ ὁ δημοὶ θιασώται τῆς Δημοκρατίας ἀποφασίσουν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκαλοθεσίαν ἀγκυρᾶν τῆς ἐκλογικῆς σωτηρίας μέσα εἰς τὸν ὕπνοτον καὶ ἰδιωτικὴν ἀντιρασιαλισμὸν τῶν, ἀισθάνεται καὶ πάλιν τὴν ἀπορχέουσαν νὰ εἰπῇ πρὸς τὸν Μυτιληναῖον Δαδὸν γυμνῆν τὴν ἀλήθειαν. Καὶ νὰ τὸν παρακαλέσει προτοῦ ἀκουσθῇ ἐπιτακτικῆ ἢ φωνῇ του κατὰ τὸ σημερινὸν συλλλητήριο, νὰ σταθῇ προσωπικὸς ἐμπροσθὰ εἰς τὴν πραγματικότητα.

Καὶ ἡ πραγματικότης εἶπε αὕτη!

Ἦστερα ἀπὸ τὴν σάφην καὶ πατριωτικὴν πολιτικὴν τῆς Ἐπαναστάσεως εἶμαι οἰκονομὸς πρὸς ἀσφαλῆ ἐκλογικὴν νίκην. Τοῦτο ἀποδεικνύεται πασιφανῶς καὶ ἀπὸ τῆν τελευταίαν ἀπεγνωσμένην στατιστικὴν ἀποτίμησιν πλὴν ἀπὸ τῆν ἐκλογικὴν μας ἐπιτυχίαν; Ἡ στατιστικὴ κίνημα; Ἄλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς κατέστησεν ἘΝΤΕΛΩΣ ἀσφαλῆ τὴν ἐκλογικὴν μας ἐπιτυχίαν. Τοῦτο προῖδον δ' Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως ἔσπευσε εὐθὺς ἀρτίως μὲ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἐκρήξεως τῆς στάσεως νὰ διακηρῆσθῃ πρὸς τὸν Ἐλληνα λαὸν μὲτ' ὅτι ἱστορικὸν ἐκείνο: «ΟΥΘΩΜΕΘΑ ἘΝΤΟΣ ΟΛΙΓΟΥ» εἶπε ἡ Ἐπαναστάσις δὲν μεταβάλλει τὸ ἀρχικὸν τῆς πρόγραμμα καὶ οὐκ βαίνομεν πρὸς ἐκλογικὴν ἀντικεινικήν ἔθρονονελεύσεως ὡσπὴν νὰ μὴ συνδεθῇ τίποτε...

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΣ

Τοῦτο ὅμως οἱ Ἕλληες ἐνθουσιάζονται ὁμοῦ τῶν ἀπορροφῶν. Ὁ Στρατὸς καὶ ὁ Στόλος. Πάνε ἄλλοτε θὰ εὐρεθῇ ἰσὴν δύναμιν ἐναντίον νὰ θέλῃ καὶ νὰ ἀπαυτῇ Δημοκρατίαν; Ἀπαντιῶμεν: Πάντοτε ὁ Στρατὸς καὶ ὁ Στόλος καὶ πρὸ πάντων μετὰ μίαν θριαμβικὴν ἐκλογικὴν ἐπιτυχίαν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀπαυτῇ ὡς ἀνεμνηστικὴ τῆς λαϊκῆς θέλησεως Δημοκρατίας. Ἐκείνους τοῦτον ἔχοντα τὸ ἀνεμνηστικὸν δὲν ὀρῶμεν. Ὅτι ὁ Στρατὸς καὶ ὁ Στό-

λος, ἐνωμένοι καὶ ἀσάλευτοι ἐδέχθη, διὰ τὰ μὴ ἐννομενόμενα τὴν δημοκρατικὴν ἴδιαν, διὰ τὴν ἐπιτυχὴ διαρκὴ καὶ ἀσάλευτον Δημοκρατίαν καὶ οὐρανοβουθῆ πρὸ πάσης κινήσεως τὸν ἘΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ. Καὶ ἀπευτίετε πρὸς αὐτοὺς εἰς Ἐθρῶν τὸν Στρατῆρον Ὁθωναῖον.

Καὶ ἡ γνῶμη τοῦ μεγάλου Ἑλληνοπολιτικοῦ κλίμα ὑπὲρ τοῦ προεκλογικοῦ δημοψηφίσματος ἡ Ἐπαναστάσις καὶ ἡ Κυβέρνησις μόναι εἶναι καὶ ἐν ἀπολόγῳ ὁμοφωνοῦν τὸν ἰσὺν τῶν Φιλελευθέρων θὰ προκηθῶν τὸ δημοψηφισμα πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

Εἶνε συνεπῶς πρόδηλον ὅτι περιτετέε ἐντελέει καὶ οὐκ μόνον αὐτὸ ἀλλὰ καὶ εἰς ἐπιτυχίαν ἡ προσηγορικὴ ἐκβασιτικὴ τῆρον πρὸ ἀπαίτησις τοῦ Ἑλληνα λαοῦ πρὸς διενεργεῖν προεκλογικὸν δημοψηφισμα.

Διπονοῦμεθα ὅτι ἐνικώτερα συμφέροντα δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν, σημερὸν νὰ ἐπιπαινωδμεν ὁμοῦ εἰς τῶν ὀλιγοῦν ὑπερπείσιν τὰς ὁποῖας θὰ εἶχε πάσα τυχὸν ἀντιθετὸς ἀπόφασις πρὸς τὰς οὐφεις καὶ τὰς γνώμας τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τοῦ ἐκπροσωποῦντος ἐξωτερικῶς τὴν Ἑλλάδα Μεγάλου Τέκνον αὐτῆς, τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Διὰ τοῦτο περιοριζόμεθα νὰ τονώσωμεν:

Ὅτι ὑπεράνω πάσης προσηγορικῆς φιλοδοξίας, ὑπεράνω τῶν κομματικῶν ἐπιθυμιῶν, ὑπεράνω τῶν ὁλοῦν πάσης ἰδέας ὑπάρχει καὶ πρὸς τὴν νὰ τίθεται πάντοτε τὸ συμφέρον καὶ ἡ σωτηρία τῆς Πατριδος.

Καὶ καλοῦμεν τὸν Μυτιληναῖον Δαδὸν, κατὰ τὴν σημερινὴν συνέλευσιν του, νὰ μὴ παρασυρῇ ἀπὸ ἀκαίρους ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀμφιβολίας παρανοήσει, ἀλλὰ μὲ τὴν διακρίνοσαν αὐτὸν εὐθυμσίαν, νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν διαδήλωσιν τῶν δημοκρατικῶν του αἰσθημάτων ΜΟΝΟΝ, ἐπαρμόζοντες εἰς τὴν Ἐπαναστάσιν καὶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ κανονίσουν τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιτυχίαν τῆς πολιτικῆς μεταβολῆς σύμφωνα μὲ τὴν σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἄλλ' ὑπάρχει ἀκόμη καὶ ἡ ἀντιρροπὴ: «ΠΑΡΑ ΕΚΟΜΕΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ. Τοῦτο ἔχομεν τὴν ὁμῶσιν ὀλιγοῦν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου. Ἄλλοτε γνωρίζεις τὸ μέλλον.»

Ὅτι οὐκ ἀφελῶμεν, πλανώμεθα. Διότι τὴν θέλησιν ταύτην θὰ τὴν ἔχομεν περισσότερο ὁμοῦ ὅσον θὰ τὸ μέλλον ἈΦΟΥ ΕΝ Τῷ ΜΕΤΑΕΥΘΑ ΕΧΕΙ ΣΥΝΤΗΜΕΣΘΗ Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς, ἡ Δημοκρατικὴ συνέλευσις τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου ἀποτελεῖ τὴν καλλίτερην Ἐπίδοσιν, καὶ τὴν μεγαλυτέραν ἐγγυήσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία, θὰ εἶνε πρὸς ἀκμὴν καὶ δόξαν. — ΑΛΛΑ ΜΗΠΙΣ, ΛΕΓΟΥΝ ΤΙΝΕΣ ΠΑΡΕΘΑ ΕΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚῃ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΛΕΚΟΥ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ. Ἡ ἀντιρροπὴ, ἀκριβῶς εἶνε ἐν ὄψει τῆς Δημοκρατίας. Διότι ἡ Δημοκρατία

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝΤΑΙ:

Ἄλλοι οἱ πολιταῖς δοσι πάλαιον ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὴν Δημοκρατικὴν ἰδεολογίαν καὶ αἰσθάνονται τὸν πόθον νὰ ἀργασθῶν πρακτικώτερον ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς κατοχύρωσεως, νὰ προσέλθουν τὴν Κυριακὴν, ὡραν 10 π. μ. εἰς τὸ θέατρον «Σαπφῶ», πρὸς σύμπληξιν ὁργανώσεως ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω προσηγορίαν.

Ἡ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ν. Πετρόπουλος, Κ. Χ' Ἠλίας, Μ. Καρδάσιος, Στρ. Κατσιάνος, Δ. Καλλιμάνης, Σταύρος Πασχαλίδης, Μενέλαος Παπαντωνίου, Ἀνδ. Σερφετῆς, Γ. Χιωτέλης, Σ. Κρητικῆς, Π. Νικήτας, Σ. Μυρβιθῆλης, Γ. Παλαιολόγου, Σ. Σαλατέλλης, Α. Χριστοφίδης, Θ. Λεφκιάς,

δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐδραστεθῇ ἐπάνω εἰς τὴν ἄμμορον τῶν ἐφημερίων πειθῶν, ἀλλὰ μόνον ἐπάνω εἰς τὰς ὀρεμύσας συνέπειας τῶν πολιτικῶν. Ἰστοροῦμεν, ἄλλως τε, τοῦναντίον, ὅτι μετὰ μίαν πανηγυρικὴν νίκην τῆς φιλικῆς παρατάξεως, τὸ Δημοκρατικὸν ῥεθῶμα θὰ καταστῇ πολὺ ισχυρώτερον.

Ἀντιθέτως τὸ μετεκλογικὸν δημοψήφισμα—τὸ ὅποσον, ἄλλως τε, ἀπετέλει τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τῆς Δημοκρατικῆς ἰδέας μέτρον πρὸς μὴ ἐδραστεῖσθαι—ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ ΜΑΣ ΘΑ ΕἶΝΕ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΣ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΝ. Αἱ ἐκλογαὶ τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως θὰ ἐνεργηθῶν τὴν 2 Δεκεμβρίου, κατὰ κοινὴν ἀμφαλογίαν, θὰ εἶνε περιφανῆς. Ἡ ἀνώμαλος ἐπαναστατικὴ κατάσταση

αὐτὴ θὰ τεμαχισθῇ. Ὁ ἀσυντελεστὴ ἢ ἀναβλήσιμος τῆς νέας Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν λατῆν καὶ τὴν θετικὴν ἐπιπτώσιν—ἐπιτελεθῇ αἱ ἐκλογαί, κωτερωμένον εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ τῶν ἀντιπάλων καὶ χορηγοῦμένων τῶν ἐλευθερίων, εἶνε ἀδύνατον νὰ διαβληθῶν ὡς ἀκυρὸς, ὅπως θὰ συνέβαινε μὲ τὸ προεκλογικὸν δημοψήφισμα. Ἐκαὶ τότε ἡ πολιτικὴ Κυβέρνησις, εἶτε ἀπ' ἐκτελεσθῆ, εἶτε κατόπιν ἀποφάσεως τῆς πλειοψηφίας, ὑπὸ τὴν πίεσιν ἑσῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων, θὰ προκηρῶσθῃ τὸ δημοψήφισμα. Ἐπὶ τοιαύτας συνθήκας ἐνεργῶμεν, οὕτως κληρονομὸν ἢ ἐπιπρῶν, καὶ ἀσφαλῶς καὶ θεσμοθετοῦ, καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ὑπερῶς, ἐγχευρον. Ἐκαὶ ὁ ἴσθ, ἀσφαλῶς, ΒΙΩΣΙΜΟΝ. (Ἐλευθ. Λόγος, Ἀθῆναι)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΒΥΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΛΕΩΚΑΤΟΥ

Ἄνθρωποι μὴδὲν εἰπόντες εἰσὶν ὅτι πρὸς τὸν λαὸν ἔδω, ἐν ἐνοῦσιν ἢ ὅχι τὴν σημασίαν Δ η μ ο κ ρ α τ ῖ α ἐπιτελεσθῶν αἰφνιδίως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὴν χροματιστὴν σκουρίαν τῶν περιφύμων Sans-Culottes τῶν Ἑλλερινῶν ὀδοφραγματῶν ἐμφανίζονται ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ὡς οἱ τολμηροὶ ἤθελαν ἄνθρωποι ποῦ ἀπαυτοῦν αἱ μεγάλας ἐθνικαὶ περιστάσεις διὰ νὰ δίδουν ὄψιν εἰς τὴν ζωὴν καὶ νὰ προάγουν τὰς φιλοτίμους προσηγορίας τῶν θεσμῶν ἀγωνιστῶν καθε ὡριστῆς ἰδεολογίας.

Ἄλλ' ἐάν ὁ ὀψιγενὴς αὐτὸς δημοκρατικὸς τῶν περιστάσεων, δὲν ἀποτελεῖ ἀρραῖαν κομματοκὴν ἐκμετάλλευσιν, πὸς ἔμπορεῖ τότε νὰ χαρακτηρηθῆσθῇ:

«ΟΧΙ! ΟΧΙ! ΟΧΙ!»

Ἐλοιοῦν ὅχι! Ὁ Μυτιληναῖος ναϊκὸς λαὸς δὲν θὰ σταθῇ ἂν τι μὲ εἰ τὸ π ο σ ῖ ο τῆς μεγάλης πατριωτικῆς φρονηματικῆς τοῦ ἀρχηγοῦ, δεῖται ὅτι θὴ θέλησεν ἡ κόπῃς πολλὸ ὀψιγενὸς δημοκρατικῆς συνάθελας.

Ὁ μυτιληναῖος λαὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ δεῖ α μ φ σ θ η τ ῖ ο ε ἰ τ ῆν π ο λ ι τ ῖ κ ῆν ὡς ε σ ν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ὁ ὅποιος ἔστω μνηστικὸς τῶν ἐθνικῶν προδῶλων ταλμηρῶ ἀλλὰ συνάμα καὶ φ ρ ὀ ν ε μ α τὸ ἀνάστηκτα τὸν ἐνώπιον τῶν ἀπατελοῦντων αὐτὸ κενδῶνον.

Ὅχι, δὲν θὰ κάμει ποτὴ τὴν πολιτικὴν αὐτὴν ἀνοήσιαν ἕνας λαὸς ποῦ ἔξρει νὰ καταμετρᾷ τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ τὴν σοβαρότητα τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποῖας διατελεῖ. Ἄς μὴ ἀγωνίζεταί ματαίως ἡ φρονιμὴ καὶ νὰ παρασπῆσθῃ πῶς τῆς τὸν λαὸν ὁ ὅποιος ἐκνοσηρῶσεν τὴν Ἐπαναστάσιν αὐτὴν καὶ τὴν ἐξέθρεψε μὲ τὸ εἶμα τῶν, διὰ νὰ ὑποσκάψει αὐτὸς οὐτὸς ὁ λαὸς τὸ ἔργον τῶν προσπαθειῶν του, τῶν σκέψων του, τῆς ἀγάπης του.

Ὁ Μυτιληναῖος λαὸς θὰ μείνει πιστὸς πρὸς τὴν Ἐπαναστάσιν του, καὶ τὴν ἐπιπτώσιν αὐτὴν θὰ τὴν δευδωλοῦσιν ἀμέριστον κατὰ τὸ σημερινὸν του συλλλητήριο.

Ἐάν εὐκολα ἀπέβαλε πᾶν ἔχνοσ σωφροσύνης ἢ συνάθελας, δὲν εἶνε ὁμοῦ εὐκόλοισ νὰ κίμει τὸν λαὸν νὰ ἀποθῆκε τὸσον εὐκόλο τὴν ἰδικὴν του.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ-ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ-ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Μὰς ἴδαν χθὲς αἱ ὀραταὶ ἐφημερίαι τοῦ ἡσῶμα: Ἀρροφῶν, ἐδοξαίε, ἐθουσιάζονται, μεθῶσιν ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ γυρισμοῦ καὶ τὴν χαρὰν εἰς ἐκείνοισ ἐνα ἰσῶν τὸν χρόνον πρὸς τὴν ἀγαμμοβήτην Ἑλλάδα.

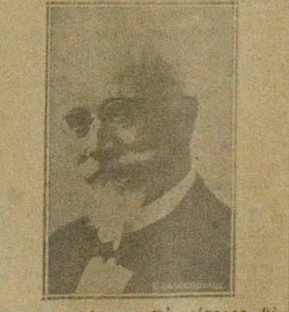
Ἦδὸν αἱ ἡ ἀμφοτέρω ἐδονήθη ἀπὸ τὴν φρονιμὴν ἀνακρινῶν τῶν: ΖΗΤΩ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ! ΖΗΤΩ Ο ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ! ΖΗΤΩ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

Τῆρα λόγια ποῦ φέρουν ψυχρὸν σαρμολοισμόν.

Τῆρα λόγια ποῦ μέσα τους εἶναι χυμὸν ὀλη ἢ μεγάλη τὸν πίστιν, ἢ ἀφάνισή τὴν λατρεία πρὸς εἰς ἡμελοῦ ὀψηθε καὶ ὀπάρχει ἀκόμη αἰὰ τὴν Ἑλλάδα. Τῆρα λόγια ἀρρηκτικῶς μεταθῶ τῶν συνδόμενα εἰς τὴν ψυχὴν τῆς ἐθουσιάζονται ἀσφαλιστικῆς ἰνδύσεως. Βενιζέλος, Δημοκρατία, Πλαστήρας! Σ ἡ τ α!

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ ΕΓΚΤΡΟΝ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΝ

Ἐθετοὶ κεφαλαῖος τὸ ερώτημα: ΠΡΟΒΛΗΤΙΚΟΝ Η ΜΕΛΕΤΗ ΒΛΟΠΙΚΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΦΩΣΜΑ; ΤΟ ΠΡΟΒΛΟΠΙΚΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΦΩΣΜΑ πρὸς αἰτέσειν ὑπὸ τῶν στατιστικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς Δημοκρατικῆς ὀμάδος. Ὁ μελοτροπὸν ὅτι ἔχομεν ζωηρότητα ἐπιφύλαξιν. Δημοψήφισμα ἐνεργησόμεν ὑπὸ λογοκρισίαν χωρὶς ἀντιπάλων τύπων μὲ ἴσους στατιστικῶν, κατὰ δικαιοσύμην εἰς ἄνθρωπον, μὲ τὴν διαβολὴν ὅτι ἀποτελεῖ καθετὸς ὡμῆς θίσις εἰς τὸς παρανομῶς Συντακτικῆς Συνελεύσεως ἢ ἡγετίαι ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥΣ τῆς ἡγετίαις δημοκρατικῆς ἐνέσεως; Ἐπὶ τοιαύτας συνθήκας ἐνεργησόμεν τὸ προεκλογικὸν δημοψήφισμα, τὸ ὅποσον ὡς εἰ τῆς φροσύνης οὐδὲ ἐνεργησεται ὑπὸ μόνος τῆς Ἐπαναστάσεως, χωρὶς παρουσίαν ἀντιπάλων, εἶνε ἐντελέει πειθῶν, ὅτι θὰ οὐκ ἀπορροφῶν ὡς ΠΡΑΣΙΣ ΣΥΓΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΗΣ ΒΙΑΣ. Ὁ ἀμφοτέρω, ὁσοδρότατος, καὶ ἐσωτερικῶς, καὶ διεθνῶς, καὶ ἡγετίαις καὶ τὸ κόρος του. ΚΑΙ ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΘΕΡΠῶΝ ΕΓΚΥΡΟΝ, ΕἶΝΑΙ ΑΦΥΓΙΚΟΝ. ΟΤΙ ΑΦΝ ΘΑ ΕἶΝΑΙ ΟΥΤΕ ΒΙΩΣΙΜΟΝ.

Ὅτι οὐκ ἀφελῶμεν, πλανώμεθα. Διότι τὴν θέλησιν ταύτην θὰ τὴν ἔχομεν περισσότερο ὁμοῦ ὅσον θὰ τὸ μέλλον ἈΦΟΥ ΕΝ Τῷ ΜΕΤΑΕΥΘΑ ΕΧΕΙ ΣΥΝΤΗΜΕΣΘΗ Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς, ἡ Δημοκρατικὴ συνέλευσις τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου ἀποτελεῖ τὴν καλλίτερην Ἐπίδοσιν, καὶ τὴν μεγαλυτέραν ἐγγυήσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία, θὰ εἶνε πρὸς ἀκμὴν καὶ δόξαν. — ΑΛΛΑ ΜΗΠΙΣ, ΛΕΓΟΥΝ ΤΙΝΕΣ ΠΑΡΕΘΑ ΕΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚῃ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΛΕΚΟΥ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ. Ἡ ἀντιρροπὴ, ἀκριβῶς εἶνε ἐν ὄψει τῆς Δημοκρατίας. Διότι ἡ Δημοκρατία

Ἐνωρίζομεν τὰς ἐπιφύλαξιν, αἱ ὁποῖαι δευτοπονοῦνται κατὰ τῆς γνώμης αὐτῆς: ΕἶΝΕ Η ΑΥΣΠΗΣΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ. Ὁ θελῶν, λέγουν ἡ κυβερνήσις τῆς Συνελεύσεως, νὰ προκηρῶσθῃ τὸ δημοψήφισμα; Ἄλλ' ὁ ἔστω νομίζομεν, ἔχει λυθῆ, διὰ τὸν ἄσπῶν προσηγορικῶν προσηγορικῶν τῶν ἐκβασιτικῶν τῶν ἐκβασιτικῶν, τοῦ ὅποιος ἰσχυρῶς προσηγορῶμεν τὴν Νέκην.

